

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/128/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323011082
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4323011082.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 13.11.2023 sp. zn. 2T/107/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20.02.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX v Leviciach, z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 23.00 h. v obci C. v priestoroch rodinného domu súp. č. XXX bezdôvodne fyzicky napadol B. D. takým spôsobom, že ho udrel zovretou päsťou do oblasti hlavy – ľavého ucha, v dôsledku čoho poškodený B. D. spadol na zem, kde ho opakoval kopal do celého tela a pritom mu vulgárne nadával, čím svojím konaním poškodenému B. D. spôsobil zlomeninu IX.-XII rebra vpravo s poúrazovým krvácaním do hrudníka, pomliaždenie ľavej čelovotemennospánkovej oblasti hlavy, pomliaždenie ľavej čelovej oblasti tváre, pomliaždenie pravej ušnice, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie s primeranou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 6 týždňov, počas ktorej bol obmedzený na bežnom spôsobe života v trvaní do 6 týždňov.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 43 Tr. zák. ďalší trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti E. F. G., H., I. XX, XXX XX D., J.: XX XXX XXX spôsobenú škodu vo výške 153,07 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom určenej lehote, podal odvolanie obžalovaný, prostredníctvom obhajkyne, proti výroku o uloženom treste. Uviedol, že napadnutý výrok považuje za neprimeraný a nezákonný. Poukázal na jeho vyhlásenie, že je vinný. Vytýkal súdu I. stupňa, že sa dôsledne neriadil ustanovením § 43 Tr. zák., keďže bol rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/61/2022 zo dňa 02.11.2022 odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov. Z tohto trestu vykonal ku dňu vydania napadnutého rozsudku dňa 13.11.2023 celkom 11 mesiacov, čiže zostávalo mu vykonať

z predchádzajúceho uloženého trestu 13 mesiacov. Trestná sadzba pri trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. je od 6 mesiacov do 24 mesiacov. Súd I. stupňa mu mal preto uložiť trest maximálne vo výške 7 mesiacov. Trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov je preto nezákonný a neprímeraný. Dôvodil i tým, že nemohol podať odvolanie proti výroku o vine, avšak súd I. stupňa sa nezaoberal niektorými skutkovými okolnosťami, ktoré mal zohľadniť pri ukladaní trestu. Nezakladá sa na pravde, že napadol poškodeného bezdôvodne, pretože konal v domnení, že poškodený obťažoval maloletú K. L., ktorá má jeho ako brata a poškodený túto v minulosti už obťažoval. Poškodený počas práceneschopnosti chodil do práce. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal v celom rozsahu zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, podľa § 321 ods. 1 písm. d). písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám, podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu, prípadne mu uložil primeraný a zákonný trest odňatia slobody.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu trval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Navrhol, aby mu odvolací súd uložil trest na spodnej hranici.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu trvala na písomných dôvodoch odvolania, ktoré nepovažovala za potrebné doplniť. Navrhla, aby odvolací súd uložil obžalovanému primeraný spoločný trest odňatia slobody.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že trest uložený obžalovanému súdom I. stupňa v žiadnom prípade nie je možné považovať za neprímeraný, predovšetkým vzhľadom na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, ktorý má doposiaľ v odpise v registri trestov 20 záznamov, opakovane dopúšťa násilnej trestnej činnosti a preto ho je možné označiť v tomto smere za špeciálneho recidivistu. Mal za to, že uložený ďalší trest odňatia slobody je v súlade so zákonom a plne rešpektuje ustanovenia § 43 veta druhá Trestného zákona. Čo sa týka skutkových námietok obžalovaného v jeho konaní, ku týmto sa nevyjadril, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie skutku, ktoré súd prijal. Na základe všetkých týchto skutočností považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a navrhol ho podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané za stavu, keď bol limitovaný zásadou reformatio in peius z dôvodu absencie odvolania prokurátora v neprospech. Daným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutého rozsudku

- nedošlo k takým podstatným procesným chybám, ktoré by mali charakter porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade so zásadami kontradiktórneho procesu upravenými Trestným poriadkom,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol právne úvahy, akými sa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností i zásad ukladania ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom na súde I. stupňa po prednesení obžaloby urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd I. stupňa prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní sa nevykoná. Súd I. stupňa vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

I keď výrok o vine nadobudol právoplatnosť prijatím vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa názoru odvolacieho súdu skutok opísaný vo výroku o vine napadnutého rozsudku vzhľadom na spôsob útoku obžalovaného päťou, opakovanými kopmi, jeho intenzitu, smer útoku do oblasti hlavy, charakter zranení poškodeného, dobu liečenia i obmedzenia v bežnom spôsobe života

poškodeného, mal byť správne právne kvalifikovaný už v obžalobe ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Uvedené nebolo možné odvolacím súdom napraviť, keďže výrok o vine prijatím vyhlásenia o vine obžalovaného nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Súd I. stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k trestnému činu a trestný čin úprimne oľutoval, s poukazom na jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 28.06.2023. Správne bola súdom I. stupňa zistená i príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, kde poukázal na jeho predchádzajúce odsúdenia (strana 3 napadnutého rozsudku), pričom v ôsmich prípadoch bol odsúdený za násilnú trestnú činnosť rovnakej povahy, ako v prejednávanom prípade. Súčasne odvolací súd poukazuje na právne úvahy a závery súdu I. stupňa, ktorými dôvodil tým, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa násilnej trestnej činnosti bezprostredne po prepustení z výkonu väzby ako aj v krátkej dobe po vykonaní nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bol správne zistený 1:1, preto trest odňatia slobody bol správne ukladaný postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. v rámci základnej trestnej sadzby 6 mesiacov až 2 roky. S poukazom na osobu obžalovaného, doposiaľ už 20-krát odsúdeného na rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť, opakovane vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody, spôsob spáchania činu, jeho následok v zmysle spôsobených zranení, úmyselné zavinenie, jednu príťažujúcu okolnosť, jednu poľahčujúcu okolnosť, možnosť nápravy obžalovaného, bolo dôvodné ukladanie trestu odňatia slobody i na samej hornej hranici trestnej sadzby, čo je 24 mesiacov. Z tohto dôvodu trest odňatia slobody uložený obžalovanému pri hornej hranici, teda 20 mesiacov, nemožno považovať za neprimerane prísny.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd I. stupňa tohto správne, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa názoru odvolacieho súdu však boli v danom prípade splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie ochranného dohľadu obžalovanému podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., pretože bol už najmenej dvakrát (reálne už 12-krát) vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a vzhľadom na jeho osobu, so sklonom páchať násilnú trestnú činnosť, s prihliadnutím na jeho doterajší kriminálny spôsob života, opakované výkony trestov odňatia slobody, na prostredie v ktorom žije a na násilnú povahu spáchanej trestnej činnosti, ako je už vyššie uvedené, sa nedá očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život. Odvolací súd však nemal zákonnú možnosť obžalovanému sám uložiť ochranný dohľad, vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného.

Odvolacie námietky obžalovaného neboli dôvodné. Pokiaľ ide o ukladanie ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., v danom prípade išlo o situáciu, kedy bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody, pričom rovnaký druh trestu nebol v celosti ním ešte vykonaný. Nesprávne však boli odvolacie argumenty, keďže z ustanovenia § 43 Tr. zák. vyplýva, že ukladaný trest nesmie spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú Trestným zákonom pre tento druh trestu. Pri treste odňatia slobody sa rozumie takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Z uvedeného vyplýva, že pri uložení trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov a nevykonanou časťou trestu odňatia slobody v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku cca 2 mesiace, nedošlo k uloženiu ďalšieho trestu v rozpore s ustanovením § 43 Tr. zák.

Rovnako neboli splnené zákonné podmienky pre ukladanie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., pretože obžalovaný bol uznaný vinným za jeden skutok, ktorým naplnil zákonné znaky jedného trestného činu, nejednalo sa však o čiastkový útok, ktorý by tvoril súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok by bol vyhlásený odsudzujúci právoplatný rozsudok, ako to predpokladá ustanovenie § 41 ods. 3 Tr. zák.

Odvolací súd nemohol akceptovať ani ďalšie námietky obžalovaného, pretože okrem jeho vyjadrenia zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že by mal poškodený obťažovať poškodenú a obžalovaný mal túto pred ním chrániť. Z vykonaných dôkazov a tiež výpovede obžalovaného zo štádia prípravného konania vyplýva, že príčinou spáchania skutku bol ním požitý alkohol v takej miere, ktorá odbrzdila u neho agresivitu tak, že bezdôvodne fyzicky zaútočil na poškodeného spôsobom uvedeným vo výroku o vine napadnutého rozsudku.

Na výšku uloženého trestu tiež nemá vplyv, že poškodený mal chodiť počas práceneschopnosti do práce, čo však odvolací súd nepovažuje za preukázané, keďže uvedené je len ničím nepodloženým tvrdením obžalovaného.

Záverom odvolací súd uvádza, že postup podľa § 44 Tr. zák. navrhovaný obžalovaným, teda upustenie od uloženia ďalšieho trestu v danom prípade neprichádzalo do úvahy, pretože s poukazom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, ako už bolo vyššie uvádzané, trest uložený skorším rozsudkom (Okresného súdu Levice z 02.11.2022, sp. zn. 2T/61/2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 26.01.2023, sp. zn. 4To/80/2022) nemožno pokladať za dostatočný.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaného, jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)